

POTRAFUNEK (1) *sb m*

I sg potrafunkiem.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przypadkowe napotkanie [czego]:

*Wyrażenie przyimkowe: »za potrafunkiem«: Intervenens, Z przigody náchodząci/ tráfiáyąci fie. Flumine interveniente cui nomen est Vior, Zá potráfunkiem rzeki ná przed [!] ciekącey. *Mącz* 483a.*

MN